

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 11Co/66/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8109233828
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 03. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Šamo
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2013:8109233828.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci žalobcu: Thorpe recovery, s.r.o., so sídlom Radlinského 1716, Dolný Kubín, IČO: 46 662 324, zastúpený JUDr. Petrom Psoťkom, advokátom, so sídlom Stráž 223, Zvolen, proti žalovanému: M. B., nar. XX.X.XXXX, bývajúci v M., M. XX, t.č. na neznámom mieste, zastúpený opatrovníčkou N. C., súdnou tajomníčkou Okresného súdu A. nad D., o zaplatenie 1232,61 eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prešov č. k. 11C/95/2010-147 zo dňa 16.11.2011, jednomyselne takto

rozhodol:

R u š í rozsudok súdu prvého stupňa a vec mu v r a c i a na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa zastavil konanie v časti úrokov z omeškania nad 9,50% ročne zo sumy 73,59 eur od 18.1.2007, zo sumy 76,92 eur od 18.2.2007, zo sumy 56,47 eur od 18.3.2007 a nad 9% zo sumy 1.027,43 eur. Žalobu zamietol a vyslovil, že účastníci nemajú nárok na náhradu trov konania.

V dôvodoch tohto rozsudku uviedol, že žalobca sa domáhal proti žalovanému zaplatenia istiny vo výške 1.232,61 eur predstavujúcej neuhradené faktúry za služby poskytnuté spoločnosťou Slovak Telecom a.s.. Žiadal tiež o zaplatenie dohodnutej zmluvnej pokuty a uplatnil si aj úroky z omeškania pôvodne vo výške 18,25%, neskôr podaním zo dňa 17.2.2010 žiadal o priznanie úrokov z omeškania vo výške 9,50% zo sumy 73,59 eur od 18.1.2007 do zaplatenia, zo sumy 76,92 eur od 18.2.2007, zo sumy 54,67 eur od 18.3.2007 do zaplatenia a vo výške 9% ročne zo sumy 1.027,43 eur od 24.4.2007 do zaplatenia. Súd toto podanie žalobcu podľa jeho obsahu posúdil ako čiastočné späťvzatie žaloby ohľadom výšky úrokov z omeškania tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku. Žalobca svoju aktívnu legitímáciu odôvodnil zmluvami o postúpení pohľadávok. Ďalej v napadnutom rozhodnutí súd prvého stupňa na základe vykonaného dokazovania konštatoval skutkový stav, podľa ktorého dňa 3.11.2006 bola uzavretá písomná zmluva o pripojení podľa zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách medzi poskytovateľom služby - Slovak Telecom a.s. a účastníkom - žalovaným. Žalovaný sa zmluvou zaviazal platiť cenu za zriadenie a používanie telefónnej prípojky a cenu za poskytované verejné telekomunikačné služby podľa platnej tarify. Faktúrou Slovak Telecom a.s. č. 8869495865 žalovanému vyfakturoval sumu 2.217,- Sk (po prepočte konverzným kurzom 73,59 eur) za obdobie od 1.12.2006 do 31.12.2006. Faktúra sa stala splatnou 17.1.2007. Faktúrou č. 8870644959 bola žalovanému vyfakturovaná

suma 2.317,50 Sk (76,92 eur), za obdobie od 1.1.2007 do 31.7.2007 so splatnosťou 17.2.2007. Ďalšou faktúrou č. 1871788512 bola vyfakturovaná suma 1.647,- Sk (54,67 eur) za obdobie od 1.2.2007 do 28.2.2007 so splatnosťou 17.3.2007. Ďalšia faktúra č. 5872944090 sa týkala zmluvných pokút v úhrnej výške 30.952,50 Sk (1.027,43 eur) a splatnosť bola stanovená 23.4.2007. Žalovaný faktúry neuhradil. Dňa 30.4.2010 predmetnú pohľadávku Slovak Telecom a.s. postúpil písomnou zmluvou na MEDIATION KMCH, s.r.o. (č. l. 13). Ďalšou zmluvou zo dňa 20.8.2010 MEDIATION KMCH, s.r.o. tú istú pohľadávku postúpil na obchodnú spoločnosť KSZ Sys, s.r.o. „v konkurze“. Obchodná spoločnosť KSZ Sys s.r.o. vznikla ešte pod pôvodným obchodným názvom Akropolis sas, s.r.o. 4.8.2007, pričom jedným so

spoločníkov bol do 18.6.2008 JUDr. M. I.. Uznesením Okresného súdu Trnava právoplatným 19.8.2008 bol na túto spoločnosť vyhlásený konkurz. Ďalším uznesením právoplatným 17.12.2009 došlo k zmene v osobe správcu konkurznej podstaty, ktorým sa stal žalobca SKP, k.s., ktorého v tomto súdnom konaní zastupuje advokát JUDr. M. I.. Vymáhanú pohľadávku (ako tisícky ďalších) nadobudol úpadca prvotne na základe rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 11.11.2008 a v danom čase bol JUDr. M. I. spoločníkom oboch obchodných spoločností ako účastníkov predmetnej zmluvy, v spoločnosti MEDIATION KMCH, s.r.o. bol dokonca konateľom a spoločníkom bol do 25.11.2009, kedy už bolo vydané uznesenie o tom, že správcom konkurznej podstaty úpadcu sa stal žalobca. JUDr. M. I. bol teda spoločníkom úpadcu, konateľom a spoločníkom spoločnosti, od ktorej úpadca získal vymáhanú pohľadávku a v tisíckach súdnych konaní v súčasnosti zastupuje úpadcu. Toto personálne prepojenie sa javí ako priečiace sa čestnému plneniu povinností a úcte k právam iných osôb (§ 1 O.s.p.) a rovnako priečiace sa zásadám poctivého obchodného styku (§ 265 Obchodného zákonníka). Pre posúdenie uplatneného nároku bol aplikovaný zákon č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa.

Súd prvého stupňa citoval ust. § 2 písm. b/, ust. § 4 ods. 5, ust. § 7 ods. 1, 2 písm. a/, b/, ust. § 2 písm. u/, r/ a konštatoval v tejto súvislosti, že ak žalobu podáva správca skrachovaného subjektu, môže to odradiť spotrebiteľa od voľby advokáta na ochranu svojich práv v súdnom konaní z dôvodu nákladov a obavy z ich náhrady (ekonomické rozhodnutie spotrebiteľa). Žalobca vykonáva podnikateľskú činnosť spočívajúcu v správe a vymáhaní pohľadávok. Tým, že žalobu podáva správca konkurznej podstaty, dochádza k neoprávnenému zvýhodňovaniu žalobcu obchádzaním zákona, ktoré spočíva vo vylúčení záväzného pravidla - platenia súdneho poplatku.

Podľa § 4 ods. 2 písm. m/ zákona č. 71/1992 Zb. v znení neskorších noviel o súdnych poplatkoch je totiž správca konkurznej podstaty oslobodený od platenia súdneho poplatku. Zmyslom tohto ustanovenia bolo však dosiahnuť, aby správca mohol napadnúť tie úkony, ktorými došlo k „tunelovaniu“ úpadcu, čo nie je tento prípad. Potrebné je tiež poukázať na to, že aj v prípade neúspechu v spore a priznaní náhrady trov konania spotrebiteľovi, ten by si ich musel uplatniť v konkurznom konaní, čo vzhľadom na insolventnosť úpadcu a prednostné práva iných veriteľov by znamenalo nemožnosť domôcť sa tejto náhrady. Súd teda dospel k záveru, že postúpenie pohľadávky na subjekt úpadcu je nekalou obchodnou praktikou, pretože je daný nedostatok odbornej starostlivosti na strane dodávateľa (porušený účel konkurzného konania a obchádzanie poplatkového zákona) ako aj potencionálne riziko, že takéto konanie naruší správanie spotrebiteľa. Mnoho spotrebiteľov radšej zvolí vyplatenie uplatnenej sumy práve preto, že žalobcom je subjekt v úpadku. Preto postúpenie tejto pohľadávky súd považoval za absolútne neplatné v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka pre rozpor s dobrými mravmi. K tomuto záveru dospel aj Krajský súd v Prešove v rozsudku sp. zn. 6Co 1/2011 zo dňa 14.7.2011. S poukazom na záver o neplatnom postúpení pohľadávky súd musel žalobu pre nedostatok aktívnej legitimácie žalobcu zamietnuť. Žalobca na výzvu súdu upravil výšku požadovaných úrokov z omeškania v súlade s nariadením vlády SR 87/1995 Z.z.. Vychádzajúc z obsahu podania súd tento procesný úkon posúdil ako čiastočné späťvzatie žaloby, ku ktorému došlo ešte pred začatím konania vo veci samej, a preto v tejto časti konanie podľa § 96 ods. 1, 3 O.s.p. zastavil.

Výrok o trovách konania vyplýva z ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p.. V zmysle tohto ustanovenia žalobca nemá nárok na náhradu trov konania a úspešný žalovaný nepodal návrh na ich náhradu podľa § 151 ods. 1 O.s.p..

Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalobca, a to proti tej jeho časti, ktorou bola žaloba zamietnutá. Podľa žalobcu rozhodnutie prvostupňového súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Prvostupňový súd podrobil prejednávanej veci popri súdnej kontrole neprijateľných podmienok v spotrebiteľskej zmluve aj súdnej kontrole nekalých obchodných praktík, pričom uzavrel, že uplatňovaný nárok žalobcu je v celom rozsahu nedôvodný, nakoľko si žalobca v konaní uplatňuje majetkový nárok voči spotrebiteľovi po použití nekalej obchodnej praktiky a vo svojom výsledku teda rozporne s inštitútom dobrých mravov. Identifikovanou nekalou obchodnou praktikou by v zmysle názoru prvostupňového súdu mala byť skutočnosť postúpenia pohľadávky dodávateľa voči spotrebiteľovi na subjekt v úpadku, resp. v právnom režime vyhláseného konkurzu na jeho majetok, čo súd vyhodnotil ako rozporné so zákonom č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Podľa názoru prvostupňového súdu

by mala nedovolenosť, resp. podstata nekalosti takéhoto postúpenia pohľadávky voči spotrebiteľovi na subjekt v konkurze, teda vo výsledku zmena veriteľa z pôvodného dodávateľa na obchodnú spoločnosť v konkurze, spočívať v tom, že takéto postúpenie by malo byť spôsobilé podstatne narušiť ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa alebo člena skupiny vo vzťahu k výrobku alebo službe, ku ktorému sa dostane. Skutočnosť postúpenia pohľadávky podľa názoru súdu je spôsobilá prívodiť ujmu spotrebiteľovi pri nedodržaní dobromyseľnosti, čestnosti, zvyklosti a praxe. S týmto odôvodnením sa žalobca nestotožňuje a považuje ho za vadné v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci, ktoré spočíva jednak v skutočnosti, že prvostupňový súd na predmetnú vec použil nesprávne ustanovenia právneho predpisu, ako aj aplikované ustanovenia nesprávne priradil na skutkový stav v prejednávanej veci, a to najmä s poukazom na vykonané dokazovanie. Ďalej v odvolaní žalobca poukázal na aplikáciu zákona o ochrane spotrebiteľa, a to v tom zmysle, že účelom tohto zákona je predovšetkým vymedziť obsah a rozsah práv spotrebiteľa a k nim korešpondujúcich povinností dodávateľov, ktorí v trhovom prostredí predávajú, dovážajú, resp. inak dodávajú svoje tovary a služby spotrebiteľovi, ako aj vymedzenie úloh verejnej správy pri kontrole spotrebiteľských vzťahov a dodržiavaní ustanovení tohto predpisu. Vo vzťahu k napadnutému rozhodnutiu prvostupňového súdu možno súhlasiť s názorom, že postúpením pohľadávky dodávateľa voči spotrebiteľovi zostávajú spotrebiteľovi všetky práva, priznané mu zákonom na ochranu spotrebiteľa, zachované, ako tak aj všetky námietky s týmito právami spojené, a to aj vo vzťahu k postupníkovi (napr. § 3 ods. 3 zákona o ochrane spotrebiteľa). Takéto námietky však musia mať podľa názoru žalobcu pôvod v prvotnom právnom vzťahu spotrebiteľa s dodávateľom. Ak by dodávateľ nadobudol určité právo, ktoré by bolo predmetom postúpenia na tretí subjekt, v rozpore so zákonom, námietky a právo súdnej ochrany proti uplatneniu takéhoto práva zostávajú spotrebiteľovi plne zachované aj voči tretej osobe, a to postupníkovi.

Nemožno súhlasiť s názorom, že postupníkovi takejto pohľadávky, ktorý v žiadnom smere nenapĺňa zákonnú definíciu pojmu dodávateľ, by v dôsledku postúpenia takéhoto majetkového práva, ktoré v čase postúpenia nebolo zaťažené žiadnymi nedostatkami na strane dodávateľa v zmysle zákona na ochranu spotrebiteľa, mali v dôsledku postúpenia vzniknúť povinnosti dodávateľa vo vzťahu k dlžníkovi postúpenej pohľadávky, a to bez ohľadu na skutočnosť, že tento je spotrebiteľ. Je mylný a nesprávny názor súdu v tej časti, pokiaľ sa domnieva, že postúpením určitého konkrétneho majetkového práva postupník takejto pohľadávky, pôvodne síce vzniknutej zo spotrebiteľského vzťahu, nastupuje generálne namiesto dodávateľa do všetkých jeho práv a povinností, ktoré vymedzuje zákon na ochranu spotrebiteľa, vrátane možnosti naplnenia znakov vymedzených pre správanie dodávateľa, označené ako nekalá obchodná praktika. V takomto konkrétnom prípade ide o singulárnu sukcesiu postupovaného práva, ktoré súdom uvádzané povinnosti dodávateľa bez ďalšieho na postupníka neprenáša, pričom opodstatnené námietky spotrebiteľa, ktoré majú základ v pôvodnom záväzkovom vzťahu, mu zostávajú prirodzene zachované. Ide najmä o námietky voči neprijateľným zmluvným podmienkam, voči preukázateľne neprímeraným sankciám a podobne. Povinnosti dodávateľa v zmysle zákona na ochranu spotrebiteľa však takýmto postúpením vo všeobecnosti na postupníka neprechádzajú, nakoľko takáto súdom želaná, avšak logiku postrádajúca konštrukcia je už len z povahy veci nezmyslom, nakoľko je možné si len ťažko predstaviť, že subjekt obchodujúci na trhu pohľadávok by mal byť v zmysle názoru prvostupňového súdu schopný spotrebiteľovi zabezpečiť všetky podmienky vymedzené zákonom na ochranu spotrebiteľa vo vzťahu k tovaru alebo službe. Pokiaľ ide o nekalú obchodnú praktiku v zmysle zákona na ochranu spotrebiteľa, tu žalobca poukázal na to, že postúpenie pohľadávky sa takýmto charakterom nevyznačuje, nakoľko je jednoznačné, že zmenou v osobe veriteľa pohľadávky nemôže byť sledovaný a dosiahnutý taký účel, ktorým by dodávateľ klamlivým, zavádzajúcim, resp. dezinformujúcim konaním a správaním vo výsledku zvyšoval predaj svojich produktov v neprospech spotrebiteľa, a tým poškodzoval jeho práva, čo je v zmysle zákona na ochranu spotrebiteľov hlavným účelom úpravy nekalých obchodných praktík. Postúpením pohľadávky zo spotrebiteľského vzťahu dodávateľ nesleduje zhoršenie právneho postavenia spotrebiteľa. Žalobca ako správca úpadcu mal za to, že jeho rozhodnutie a konanie je až nadštandardne súladné s odbornou starostlivosťou, a to vo všetkých aspektoch tejto veci, na čom nič nemení ani sofistikované deformovanie pojmov spotrebiteľského práva prvostupňovým súdom v prospech jeho argumentácie. Taktiež žalobca nesúhlasil s rozhodnutím o trovách konania a nesúhlasil ani s argumentáciou, týkajúcou sa obchádzania zákona o súdnych poplatkoch. Navrhol zrušiť rozsudok súdu prvého stupňa a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

Opatrovník sa vo veci nevyjadril a navrhol rozhodnúť v jeho neprítomnosti.

V priebehu odvolacieho konania bol podaný návrh na zámenu účastníka na strane žalobcu. Dňa 20.6.2012 spoločnosť KFZ Sys, s.r.o. „v konkurze“, v mene ktorej konal správca - SKP, k.s., so sídlom Lazovná 64, Banská Bystrica, ako postupca, uzavrela zmluvu o postúpení pohľadávok so spoločnosťou THORPE CORPORATION LTD., so sídlom Suite 13, First Floor, Oliaji Trade Center, Francis Rachel Street, Victoria, Mahe, Seychelles, zapísanou v príslušnom registri, ako postupníkom, pričom predmetom tejto zmluvy bolo postúpenie pohľadávky postupcu voči žalovanému, ktorej zaplatenie je predmetom súdneho konania, na postupníka. Následne dňa 27.6.2012 spoločnosť THORPE CORPORATION LTD., so sídlom Suite 13, First Floor, Oliaji Trade Center, Francis Rachel Street, Victoria, Mahe, Seychelles, ako postupca uzavrela zmluvu o postúpení so spoločnosťou Thorpe recovery, s.r.o., so sídlom Radlinského 1716, Dolný Kubín, ktorá obchodná spoločnosť je zapísaná v obchodnom registri Okresného súdu Žilina, oddiel: Sro, vložka č. XXXXX/L, ako postupníkom. Predmetom zmluvy bolo aj postúpenie pohľadávky postupcu voči žalovanému, ktorej zaplatenie je predmetom tohto súdneho konania, na postupníka. Na základe uvedeného, nakoľko došlo k postúpeniu pohľadávky, ktorej zaplatenie je predmetom tohto konania, požiadal postupník, aby v konaní vedenom pod sp. zn. 11Co/66/2012 odvolací súd pripustil zámenu účastníka na strane žalobcu tak, že z konania vystúpi pôvodný žalobca - SKP, k.s., Banská Bystrica, Lazovná 64, IČO: 44915691, správca konkurznej podstaty úpadcu KFZ Sys, s.r.o. „v konkurze“, Košútska 1342, Sládkovičovo, IČO: 36814148, a na jeho miesto vstúpi spoločnosť Thorpe recovery, s.r.o., so sídlom Radlinského 1716, Dolný Kubín, IČO: 46662324. Súčasne táto spoločnosť uviedla, že súhlasí so vstupom do konania a v prílohe zaslala aj plnomocenstvo na zastupovanie pre JUDr. Petra Psotku, advokáta, Stráž 223, Zvolen.

Odvolací súd sa oboznámil s predmetnými zmluvami o postúpení pohľadávok a na odvolacom pojednávaní dňa 14.3.2013 pripustil, aby namiesto doterajšieho žalobcu vstúpil do konania nový žalobca, a to Thorpe recovery, s.r.o., so sídlom Radlinského 1716, Dolný Kubín.

Odvolací súd podľa § 212 ods. 1 O.s.p. prejednal vec v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáhal jej preskúmania, a dospel k záveru, že jeho odvolanie je dôvodné.

Odvolací súd musel rozsudok súdu prvého stupňa v jeho napadnutej časti zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie podľa § 221 ods. 1 písm. h/ O.s.p., a to z dôvodu, že súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav.

Záver súdu prvého stupňa, že zmluva o postúpení pohľadávky, ktorá je predmetom tohto konania a ktorou úpadca túto predmetnú pohľadávku nadobudol, je neplatná z dôvodu obchádzania zákona a z dôvodu rozporu s dobrými mravmi, je nesprávny. Predovšetkým je treba zdôrazniť, že zákon o ochrane spotrebiteľa č. 252/2007 Z.z. upravuje práva spotrebiteľov a povinnosti výrobcov, predávajúcich, dovozcov a dodávateľov, pôsobnosť orgánov verejnej správy v oblasti ochrany spotrebiteľa, postavenie právnických osôb založených alebo zriadených na ochranu spotrebiteľa a označovanie výrobkov cenami. Zákon sa vzťahuje na predaj výrobkov a poskytovanie služieb, ak k plneniu dochádza na území Slovenskej republiky, alebo ak plnenie súvisí s podnikaním na území Slovenskej republiky. Takto je vymedzený predmet a rozsah tejto zákonnej úpravy a v tomto zmysle treba chápať aj vymedzenie niektorých pojmov v ustanovení § 2 tohto zákona, to znamená, musí ísť vždy o vzťah medzi spotrebiteľom a výrobcom, predávajúcim, dovozcom a dodávateľom, a nie vzťah, ktorý vzniká následne zmluvou o postúpení pohľadávky, ktorá vznikla zo spotrebiteľskej zmluvy. To, že takúto zmluvu zákon nepovažuje a priori za neplatnú, nasvedčuje aj ustanovenie § 86 ods. 4 zákona o konkurze a reštrukturalizácii č. 7/2005 Z.z., podľa ktorého správca môže po vyhlásení konkurzu pokračovať vo výkone niektorých činností súvisiacich s podnikateľskou činnosťou úpadcu, ak tým zamedzí zmenšeniu hodnoty majetku podliehajúceho konkurzu alebo zvýši hodnotu tohto majetku. Ďalej odvolací súd poukazuje na ustanovenie § 88 uvedeného zákona o prevádzkovaní podniku po vyhlásení konkurzu a tiež na ustanovenie § 89 tohto zákona, kde sa uvádza, že pri prevádzkovaní úpadcovho podniku alebo jeho časti alebo správe majetku podliehajúceho konkurzu správca nesmie uzatvoriť zmluvu s osobou, ktorá je spriaznená s ním alebo s úpadcom, ibaže s tým súhlasí príslušný orgán. To znamená, aj v takýchto prípadoch uzavretie zmluvy a priori neznamena jej neplatnosť, ak s ňou súhlasí príslušný orgán. Naviac, pokiaľ súd prvého stupňa poukazuje na poplatkový zákon, zákon o súdnych poplatkoch v platnom znení, v ustanovení § 4 ods. 2 písm. m/ už spočítava takúto pohľadávku, ktorú

nadobudne úpadca počas konkurzného konania. Znamená to, že ani poplatkový zákon nepovažuje takéto nadobudnutie pohľadávky počas konkurzného konania a priori za neplatné z hľadiska zmluvy o postúpení pohľadávky, len takúto pohľadávku v prípade súdneho konania spoplatňuje.

Z týchto dôvodov odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Úlohou súdu prvého stupňa bude znova posúdiť vec z hľadiska právneho názoru vysloveného odvolacím súdom, vykonať dokazovanie a vo veci znova rozhodnúť. Súd prvého stupňa v zmysle § 224 ods. 3 O.s.p. rozhodne v novom rozhodnutí aj o trovách odvolacieho konania.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.